

NOTAT

om kravet om samliv på fælles bopæl i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2.

I. Indledning og sammenfatning

Ifølge udlændingeloven er det et krav, at en udlænding skal have samliv på fælles bopæl med en herboende ægtefælle eller fast samlever, hvis udlændingen ønsker opholdstilladelse her i landet på dette grundlag.

Når begge ægtefæller eller samleverne dagligt opholder sig på den fælles bopæl, foreligger der selvsagt samliv på fælles bopæl.

Hvis den ene af ægtefællerne eller samleverne ikke dagligt opholder sig på den fælles bopæl, afgøres det efter en konkret vurdering, om de pågældende kan anses for at samleve på den fælles bopæl. Ved en sådan vurdering er udgangspunktet, at der antages at foreligge samliv på fælles bopæl, hvis adskillelsen skyldes karakteren af den ene af parternes erhverv. Tilsvarende gælder, hvis den ene ægtefælle eller samleverne har fast beskæftigelse i en anden del af landet, således at de pågældende alene ses i weekender og i ferier. Herudover antages det f.eks. som udgangspunkt, at samlivet ikke antages for at være ophørt, hvis den ene af ægtefællerne eller den ene af samleverne er kortvarigt udstationeret i udlandet.

II.1. Kravet om samliv på fælles bopæl i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, gives der opholdstilladelse til en udlænding, der samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 18 år, der har dansk indfødsret, har indfødsret i et af de nordiske lande, har opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7-8 (asyl) eller har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste tre år.

Det er således en betingelse for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, at der er samliv på fælles bopæl. Hensigten med kravet om samliv på fælles bopæl er bl.a. at forhindre, at der ved såkaldte proforma ægteskaber sker omgåelse af udlændingelovens regler om opholdstilladelse.

Ved vurderingen af, om der foreligger samliv på fælles bopæl, er det uden betydning, om der er meddelt opholdstilladelse på grundlag af ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed. Af redaktionelle årsager henvises der således i det følgende kun til opholdstilladelser, som er meddelt på grundlag af ægteskab.

II.2. Indenrigsministeriets praksis vedrørende kravet om samliv på fælles bopæl

II.2.A. Indenrigsministeriets praksis generelt

I praksis antages en udlænding som udgangspunkt at samleve på fælles bopæl med sin ægtefælle, hvis begge ægtefæller normalt dagligt opholder sig på den fælles bopæl.

Såfremt den ene ægtefælle ikke dagligt opholder sig på den fælles bopæl, afgøres det efter en konkret vurdering, om de pågældende kan anses for at samleve på fælles bopæl.

Afgørende for dette skøn er, hvorvidt de pågældende på trods af adskillelsen opretholder et samliv, der i al almindelighed må anerkendes som et normalt samliv under de givne betingelser. I dette skøn indgår bl.a. en vurdering af årsagen til og baggrunden for adskillelsen. Såfremt adskillelsen er begrundet i arbejdsmæssige årsager eller lignende, vil udlændingelovens krav om samliv på fælles bopæl normalt være opfyldt selv ved adskillelse af længere tids varighed, eller hvor en af ægtefællerne regelmæssigt opholder sig et andet sted end den fælles bopæl.

II.2.B. Særligt om adskillelse som følge af arbejdsmæssige årsager

Hvis den ene af ægtefællerne har beskæftigelse, der som følge af **erhvervets karakter** medfører fravær fra den fælles bopæl, er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Som eksempler herpå kan nævnes beskæftigelse som fisker, langturschauffør, tjenestegørende i Den Danske Internationale Brigade, nødhjælpsarbejder eller medarbejder på en boreplatform.

Hvis den ene af ægtefællerne har **fast beskæftigelse i en anden del af landet** med den følge, at der kun er samvær i weekender samt i ferier, er udgangspunktet, at kravet om samliv på fælles bopæl er opfyldt.

For så vidt angår fravær fra den fælles bopæl, der ikke alene kan tilskrives karakteren af det erhverv, som den ene ægtefælle er beskæftiget med, men f.eks. skyldes **kortvarig udstationering el.lign. i udlandet** (ikke over seks måneder pr. år), er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Kravet om samliv på fælles bopæl vil således normalt ikke være opfyldt ved en **længerevarende udstationering**, der medfører, at den pågældende overvejende opholder sig i udlandet. Der vil i disse tilfælde efter en konkret vurdering dog være mulighed for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, efter en samlet vurdering af udlændingens tilknytning her til landet.

Samliv på fælles bopæl antages som udgangspunkt at foreligge, hvis den ene af ægtefællerne aftjener **værnepligtstjeneste i det danske forsvar** og som følge heraf ikke har dagligt samvær på fælles bopæl, men alene har samvær på den fælles bolig, når tjenesten tillader.

II.2.C. Særligt om adskillelse af andre årsager end arbejdsmæssige forhold

Såfremt den ene af ægtefællerne på grund af **uddannelse** ikke opholder sig dagligt på den fælles bopæl, vil udgangspunktet være, at udlændingelovens krav om samliv vil være opfyldt, hvis der er samvær på den fælles bolig i weekender samt i ferier. Ligeledes er udgangspunktet, at udlændingelovens krav om samliv vil være opfyldt, hvis adskillelsen skyldes kortvarige studieture eller kortvarige særligt intensive studieforbud (ikke over seks måneder pr. år).

II.3. Retsvirkninger af , at der ikke antages at foreligge samliv på fælles bopæl

Hvis et samliv på fælles bopæl ikke antages at foreligge, medfører det ikke nødvendigvis, at opholdstilladelsen inddrages. Er opholdstilladelsen tidsbegrænset kan inddragelse ske. Efter 3 år vil opholdstilladelsen normalt blive meddelt tidsubegrænset og vil herefter kun kunne inddrages på grund af svig.

Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse skal der altid tages hensyn til, om en sådan beslutning må antages at virke særlig belastende. I denne vurdering indgår bl.a. udlændingens tilhørsforhold til det danske samfund, herunder om den pågældende er kommet her til landet som barn eller ganske ung, varigheden af den pågældendes ophold her i landet, den pågældendes alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, den pågældendes tilknytning til herboende personer, afgørelsens konsekvenser for den pågældendes herboende nære familiemedlemmer, den pågældendes manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor den pågældende kan ventes at tage ophold, samt risikoen for at den pågældende vil lide en ikke-asylbegrundende overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor den pågældende kan ventes at tage ophold.

Ved afgørelse om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt på grundlag af ægteskab eller fast samlivsforhold skal der endvidere tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den pågældende har været udsat for vold, trusler om vold, fremkaldelse af fare for fysiske overgreb og efter omstændighederne også gentagen eller grov psykisk voldsudøvelse.